

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 3C/45/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611203299
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2012:2611203299.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Senici samosudkyňou JUDr. Monikou Bellovou v právnej veci žalobcu: O. A., J. X.X.XXXX, G. N. Č.. XXX, štátny občan SR, právne zastúpený: Advokátska kancelária Kurucová, s.r.o., Senica, Hurbanova 486/2, proti žalovanej: D. K., J. XX.X.XXXX, G. N. Č.. XXX, štátna občianka SR, právne zastúpená: Mgr. Milan Sadloň, advokát, AK, Senica, V. P. Tótha 30, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 332,43 €, a to do 3. dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojou žalobou podanou na súde dňa 31.3.2011 domáhal určenia, že nehnuteľnosť v k.ú. N. zapísaná na LV č. XXXX, a to rodinný dom s.č. XXX postavený na parc.č. XXXX/X patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to žalobcu a žalobkyne, ako i náhrady trov konania. V žalobe žalobca uviedol, že žalovaná je vlastníčkou nehnuteľnosti v k.ú. N. J. X. Č.. XXXX, a to rodinného domu s.č. XXX postaveného na parc.č. XXXX/X I. celosti. Predmetný rodinný dom bol pôvodne mlyn v dezolátnom stave. So žalovanou, jej otcom a súrodencami sa dohodli na prestavbe mlynu na penzión. Žalovaná, P. K., V. K.č si podali žiadosť na prestavbu mlyna na penzión. Z pôvodného mlyna zostali len základy do polovice, na polovici sa robili nové základy. Dohoda menovaných bola taká, že keď sa dorobí reštaurácia budú si zisky rozdeľovať podľa toho, kto koľkými peniazmi prispel na prestavbu mlyna. Keďže do mlyna dával peniaze len žalobca a ostatní prispeli len v malej miere, dohodli sa, že P. M. V. K. nebudú vlastníkami tohto mlyna, ale iba manželia - účastníci. Žalobca dal do prerábky minimálne 1.000.000,- Sk z peňazí, ktoré mal pred uzavretím manželstva, zvyšok sa financoval z úveru a z peňazí, ktoré zarobil žalobca vo Francúzsku. I keď stavebné povolenie bolo na prestavbu mlyna na penzión, v skutočnosti však zostala pôvodná iba časť základov. Žalobca je presvedčený, že stavba - teraz rodinný dom s.č. XXX patrí do BSM. Že nešlo iba o domnienku žalobcu svedčí i fakt, že žalovaná podala na Správu katastra Senica zápis rodinného domu do vlastníctva, avšak nedoložila všetky doklady. O tom, že rodinný dom patrí do BSM žalobcu utvrdila i žalovaná, resp. jej právny zástupkyňa, ktorá vypracovala dohodu o vypořádání BSM zo dňa 3.4.2009, ktorú žalovaná podpísala a predmetom ktorej sú aj nehnuteľnosti v k.ú. N. na LV č. XXXX. Medzi žalovanou, P. K. M. V. K. prišlo k uzavretiu zmluvy o zrušení a rozdelení spoluvlastníctva. Žalobca bol v tom, že účastníci ako manželia budú vlastníkami domu s.č. XXX a príslušných pozemkov a P. M. V. K. budú vlastníkami starého obytného domu a pozemkov. Nadobudnutie vlastníctva žalobca oprel o ustanovenie § 135b Občianskeho zákonníka, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 2Cdo 22/2005, ktoré rieši prípady spracovania cudzej veci, keď sa spracovaním vyhotoví nová vec a zmluvou nie je dohodnuté niečo iné, predmetom spracovania zrejme môže byť aj nehnuteľnosť, čo § 135b OZ nevyklučuje. Nadobudnutie vlastníckeho

práva spracovaním cudzej nehnuteľnej veci ale zrejme môže mať praktický význam iba v prípadoch, keď sa rekonštrukciou stavby vykonajú také zmeny jej základných stavebných prvkov, že nepochybne ide o vytvorenie novej veci /stavby/. Predmetný dom účastníci kompletne zrekonštruovali od základov počas trvania manželstva. Do rekonštrukcie žalobca vložil nielen peniaze nadobudnuté počas manželstva, ale aj peniaze, ktoré mal ušetrené pred uzavretím manželstva. Podľa názoru žalobcu predmetný dom patrí do BSM, pretože išlo o dobromyseľne spracovanú cudziu vec na úplne novú. Navrátenie do predošlého stavu nie je možné ani účelné, pretože ide o stavbu užívateľskou a vysokej hodnoty.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila. V písomnom vyjadrení uviedla, že v danom prípade nešlo o spracovanie cudzej veci žalobcom, ale o spoločné spracovanie veci vo výlučnom vlastníctve žalovanej. O tomto žalobca vedel. Jeho tvrdenie, že zmluvou o rozdelení spoluvlastníctva, ktorú uzavreli spoluvlastníci P.D. K., V. K. a žalovaná, sa žalobca stane automaticky spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré v zmysle zmluvy prešli do výlučného vlastníctva žalovanej, je vyjadrením insitného ponímania práva zo strany žalobcu. Zo žiadneho ustanovenia predmetnej zmluvy, ako ani zo žiadneho právneho predpisu nemožno vyvodiť, že žalobca mal právo domnievať sa o oprávnenosti jeho terajších tvrdení v tom, že bol dobromyseľný spracovateľ. Tvrdenie žalobcu v návrhu, že rodinný dom patrí do BSM z toho dôvodu, že žalovaná v návrhu dohody o vyporiadanie BSM uviedla aj nehnuteľnosti na parc.č. XXXX je výsledkom zjednodušeného ponímania celej veci. Žalovaná navrhla v rámci BSM aj nehnuteľnosti postavené na parc.č. XXXX, a to z tohto dôvodu, aby žalobca mohol uplatniť v rámci vyporiadania tie prostriedky, ktoré zo svojich predmanželských úspor a neskôr z časti svojho zárobku investoval do výstavby rodinného domu. Výšku vlastných prostriedkov vložených do výstavby domu a podiel žalobcu na spolufinancovaní výstavby zo spoločných príjmov počas manželstva mal určiť súd, keďže žalobca s dohodou nesúhlasil. Hodnota rodinného domu nespočíva len v hodnote fyzicky zabudovaného materiálu, ale aj v hodnote prác, na ktorých sa žalobca podieľal len v minimálnej miere, keďže väčšinu času strávil vo Francúzsku, kde bol zamestnaný a zároveň výška finančných prostriedkov vložených žalobcom do výstavby domu nemôže byť automaticky prevzatá ako jeho podiel na rekonštrukcii domu, pretože išlo o spoločné peniaze a výška týchto prostriedkov môže byť vyriešená len v rámci rozdelenia BSM. Podľa § 135b Občianskeho zákonníka sa nedobromyseľný spracovateľ, v tomto prípade žalobca, zásadne nemôže stať vlastníkom novej veci, a to ani v prípade, že jeho podiel na spracovaní je výrazne väčší, než podiel vlastníka. Vlastník sa môže vydania /vypratania/ veci a navrátenia do pôvodného stavu domáhať vlastníckou žalobou. Ak takéto vrátenie do pôvodného stavu nie je možné, môžu sa vlastníka a spracovateľ dohodnúť na vyrovnaní vzájomných vzťahov, obrátiť sa na súd a žalobou žiadať o určenie vlastníckeho práva. Žalobný návrh sa opiera o § 135b OZ, avšak samotný návrh svojím obsahom nezodpovedá uvedenému ustanoveniu. Žalobca sa domáha, aby súd určil vlastníctvo nehnuteľnosti tak, že meritórne rozhodne o jej spoluvlastníctve. Takéto rozhodnutie by bolo nezákonné, pretože súd nemôže určiť spoluvlastníctvo k spracovanej veci medzi pôvodným vlastníkom a nedobromyseľným spracovateľom, ale môže rozhodnúť len tak, že spracovanú vec prikáže do vlastníctva spracovateľovi alebo pôvodnému vlastníkovi. V prípade určenia, že rodinný dom patrí do BSM žalobcu a žalovanej, by súd prejedlikoval, že podiel každého z oboch manželov je rovnaký. Týmto faktickým vyvlastnením polovičného podielu odpadne povinnosť žalobcu preukázať výšku prostriedkov vložených do výstavby domu nadobudnutých pred uzavretím manželstva a tiež prostriedkov vložených do výstavby nadobudnutých počas trvania manželstva. Súd sa zbaví zákonnej povinnosti určiť výšku náhrady, ktorá patrí vlastníkovi alebo spracovateľovi, ak medzi nimi nedôjde k dohode. Ak by súd mal určiť výšku náhrady, ktorá má pripadnúť neúspešnej strane v tomto spore, musel by de facto rozhodnúť o všetkých veciach patriacich do BSM a teda rozhodnúť vo veci, ktorá bola súd predložená na rozhodnutie v inom konaní (prekážka litispendencie). Nakoľko nie je vo veci možné rozhodnúť v súlade so zákonom, navrhla žalovaná žalobu zamietnuť priznať žalovanej náhradu trov konania.

Súd uznesením zo dňa 5.5.2011 konanie zastavil pre prekážku už začatej veci. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 30.9.2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výpisom z LV č. XXXX K. H.Ú. N., dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 3.4.2009, spisom Okresného súdu Senica sp.zn. 4C 202/2008, spisom Okresného súdu Senica sp.zn. 7C 120/2010, oznámením o začatí stavebného konania zo dňa 25.9.1998, prehlásením pre kataster zo dňa 2.6.2004, fotodokumentáciu,

žiadosťou o zápis rodinného domu zo dňa 16.11.2008, spisom Katastrálneho úradu v Trnave Správa katastra Senica sp.zn. V 456/03 a zistil tento skutkový stav veci:

Z LV č. XXXX pre obec a k.ú. N. súd zistil, že ako výlučná vlastníčka rodinného domu s.č. XXX na parcele č. XXXX/X je evidovaná žalovaná. Dňa 3.4.2009 bola medzi žalovanou a žalobcom uzatvorená dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktorá obsahovala ako predmet dohody aj rozostavanú stavbu stojacu na parc.č. XXXX/X. Účastníci v dohode konštatovali, že rozostavaná stavba je už dokončená a bolo jej pridelené s.č. XXX. Spôsob vyporiadania predmetnej nehnuteľnosti bol účastníkmi dohodnutý tak, že žalobca sa stane podielovým spoluvlastníkom rozostavanej stavby stojacej na parc.č. XXXX/X, o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3 k celku.

Zo spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 4C 202/2008 mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov uzatvorené dňa 23.5.1998 bolo rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 4C 202/2008-61 zo dňa 12.2.2009 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 16.2.2009. Zo spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 7C 120/2010 vyplýva, že návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov bol podaný na Okresný súd Senica dňa 13.9.2010, konanie nie je právoplatne skončené, uznesením zo dňa 2.12.2011 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Senica sp.zn. 3C/45/2011. Na pojednávaní dňa 18.1.2011 vo veci vyporiadania BSM účastníkov právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že netrvá na tom, aby súd riešil ako predbežnú otázku vlastníctva k rodinnému domu zapísaného na LV č. XXXX s tým, že pravda je taká, že na predmetnom rodinnom dome boli vystavené len základy a potom sa žalobca na dostavbe podieľal už len investíciami, teda si uplatnil len investície vložené do stavby domu.

Z výsluchu žalobcu mal súd zistené, že manželstvo so žalovanou uzavrel v roku 1998, v tom čase bola žalovaná spoluvlastníčkou tzv. starého mlyna, ktorému bolo až neskôr pridelené s.č. XXX, a to po rekonštrukcii nehnuteľnosti. Žalovaná nadobudla nehnuteľnosť v rámci dedičského konania. Po uzavretí manželstva sa účastníci rozhodli, že prestavia starý mlyn na reštauráciu. Dohodli sa tak so žalovanou, jej otcom a jej bratom, otázku vlastníctva vôbec neriešili, dohoda bola taká, že si budú deliť zisky z podnikania. Do nehnuteľnosti žalobca vložil jednak peniaze z predaja dvojizbového bytu, ktorý mali so žalovanou v podielovom spoluvlastníctve, tiež mu dala peniaze jeho mama z predaja garáže, na ktorú jej dal peniaze žalobca. Asi rok po svadbe v roku 1999 účastníci začali s prestavbou, už v čase uzavretia manželstva bola spadnutá zadná časť mlyna, dali sa dole krovy, museli sa čiastočne zbúrať aj múry. Bolo vybudované prízemie a prvé poschodie. V priebehu prestavby pomáhali otec a brat žalovanej, ktorí jednak pracovali a každý vložili okolo 100.000,- Sk. Neskôr už nemali záujem na rekonštrukcii, preto prišlo k zrušeniu podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti. V tom čase žalobca pracoval vo Francúzsku, mal za to, že nehnuteľnosť bude zapísaná aj na neho. Žalovaná si však dala zapísať na katastri nehnuteľnosti len na seba. Na pojednávaní dňa 31.10.2012 žalobca uviedol, že v čase keď s rekonštrukciou začali, boli vlastníkami nehnuteľnosti P. K., otec žalovanej, žalovaná, P. K. S.. M. V. K., súrodenci žalovanej. Zotrvál na svojom stanovisku, že otázku vlastníctva neriešili, mala tam byť reštaurácia s ubytovaním, mali si deliť zisky z podnikania podľa vložených podielov.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že s prestavbou začali v lete r. 1998, v tom roku aj uzatvorili manželstvo. Spoluvlastníčkou zdedených nehnuteľností bola žalovaná s jej otcom a bratom. Išlo o starý mlyn, ktorý bol spojený s rodinným domom, v ktorom bola obytná časť, tiež tam boli hospodárske budovy, všetky tieto nehnuteľnosti mali s.č. XXX. Potom sa dohodli na rekonštrukcii mlyna, teda len tej časti nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádzal mlyn. Musela sa zhodiť strecha, zostali len múry v tvare písmena L, približne do dvoch metrov. Zrekonštruovalo sa prízemie, nanovo sa postavilo prvé poschodie. Nehnuteľnosť bola zrekonštruovaná, pričom veľkosť zostala približne ako v predchádzajúcej nehnuteľnosti, snád len výška sa zdvihla o pol metra. Do rekonštrukcie prispievali prácou ako aj finančne otec a brat žalovanej. Do rekonštrukcie nehnuteľnosti išli aj spoločné príjmy zo zárobkovej činnosti žalovanej a žalobcu, nešlo teda len o peniaze žalobcu. Otec žalovanej vložil do rekonštrukcie okolo 120.000,- Sk a brat žalovanej 150.000,- Sk. Keď sa nehnuteľnosť zakryla strechou, došli financie, vtedy žalobca odišiel pracovať do Francúzska, tiež si museli zobrať hypotéku vo výške 630.000,- Sk. Čo sa týka spoluvlastníctva nehnuteľnosti žalovanou, jej otcom a bratom, toto vyriešili dohodou o zrušení podielového spoluvlastníctva a rozdelením nehnuteľností s tým, že časť nehnuteľnosti, ktorá

mala charakter mlyna bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalovanej, ako aj niektoré pozemky. Nehnuteľnosť - mlyn mala pridelené nové s.č. XXX. Pri delení nehnuteľnosti nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností aj žalobcu, výlučnou vlastníčkou mohla byť len žalovaná vzhľadom na predchádzajúci titul nadobudnutia. Spoluvlastníkom nehnuteľnosti a účastníkom dohody o zrušení podielového spoluvlastníctva bol aj ďalší brat žalovanej, ktorý sa na prestavbe mlyna nepodieľal.

Podľa oznámenia o začatí stavebného konania Okresného úradu v Senici - odbor životného prostredia zo dňa 25.9.1998 stavebníci P.Š. K., V. K. M. D. K. podali dňa 23.9.1998 žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Prestavba mlyna na penzión“ na pozemku parc.č. XXXX v k.ú. N.. Dňa 2.6.2004 bolo podpísané žalobcom a žalovanou tlačivo Prehlásenie pre kataster nehnuteľností, ktorým účastníci prehlasujú, že sú vlastníkami rodinného domu v Sobotišti, č.p. XXX na parc.č. XXXX/X. Dňa 26.11.2008 žalovaná podala na Správu katastra Senica žiadosť o zápis rodinného domu s.č. XXX v k.ú. N. do jej vlastníctva.

Zo spisu Katastrálneho úradu v Trnave Správa katastra Senica sp.zn. I. XXX/XX súd zistil, že rozdeľovacou zmluvou a zmluvou o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zo dňa 10.3.2003 uzavretou účastníkmi P. K.Q., D. K., V. K., P. K. ml., žalovaná nadobudla do svojho vlastníctva novoutvorenú parc.č. XXXX/X spolu s časťou rodinného domu s.č. XXX /rozostavaná stavba/, spolu s príslušenstvom a súčasťami / vonkajšie úpravy - žumpa/, ďalej novoutvorené parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX, parc.č. XXXX/X a parc.č. XXXX/X, spolu s trvalými porastami.

Podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 135b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak niekto dobromyseľne spracuje cudziu vec na novú vec, stáva sa vlastníkom novej veci ten, ktorého podiel na nej je väčší. Je však povinný uhradiť druhému vlastníkovi cenu toho, o čo sa jeho majetok zmenšil. Ak sú podiely rovnaké a účastníci sa nedohodnú, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek z nich súd.

Podľa § 135b ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak niekto spracuje cudziu vec, hoci je mu známe, že mu nepatrí, môže vlastník veci žiadať o jej vydanie a navrátenie do predošlého stavu. Ak navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné, určí súd podľa všetkých okolností, kto je vlastníkom veci a aká náhrada patrí vlastníkovi alebo spracovateľovi, ak medzi nimi nedôjde k dohode.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Žalobca dôvodnosť žaloby oprel o ustanovenie § 135b Občianskeho zákonníka s tým, že nehnuteľnosť - mlyn dobromyseľne spracoval na novú vec. Z tohto právneho titulu žiadal, aby súd určil, že predmetná nehnuteľnosť, a to rodinný dom s.č. XXX v k.ú. N. patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. V konaní bolo nepochybne preukázané, že prišlo k rekonštrukcii nehnuteľnosti z tzv. starého mlyna na rodinný dom. Túto skutočnosť zhodne potvrdili obidvaja účastníci. Možno teda vyvodiť zmenu charakteru pôvodnej nehnuteľnosti a po právnej stránke toto chápať ako spracovanie veci. V predmetnom spore žalobca od začiatku rekonštrukcie nehnuteľnosti vedel, že nie je vlastníkom spracovávanej nehnuteľnosti, pričom vo svojej výpovedi konkretizoval podielových spoluvlastníkov, a to žalovanú, jej otca a súrodencov. Vo svojej výpovedi uviedol, že otázku vlastníctva pri rekonštrukcii vôbec so stavebníkmi neriešil, mali dohodnuté len delenie si ziskov z podnikania. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mal v záujme riešiť finančné záležitosti pri podnikaní a nie otázku vlastníctva. Z tohto pohľadu sa javilo ako nadbytočné vypočutie svedka V. K. k uzavretej dohode, lebo sám žalobca uviedol, že otázku vlastníctva neriešili. Vypočutie svedka v tomto smere by bolo nadbytočné a tento dôkaz súd zamietol. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobca v zmysle § 135b ods. 1 OZ nebol dobromyseľný spracovateľ cudzej veci. O dobromyseľnosti žalobcu nemožno hovoriť ani po vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti dohodou o rozdelení nehnuteľnosti zo dňa 10.3.2003 v zmysle ktorej sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto sporu žalovaná. K tomuto treba uviesť, že žalobca nemohol byť účastníkom tejto dohody, pretože nebol

spoluvlastníkom nehnuteľností, vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti teda platne nadobudla žalovaná. Domnienka žalobcu, ktorý v tom čase pracoval vo Francúzsku, že nehnuteľnosť bude aj jeho, sa neopiera o žiadny relevantný dôkaz svedčiaci o jeho vlastníctve. Žalobca neurobil žiadny právny úkon smerujúci k tomu, aby riešil spoluvlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti. V zmysle § 135b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý treba na daný prípad aplikovať, nemožno vyvodiť, že žalobca dobromyseľne spracoval cudziu vec na novú vec a stal sa vlastníkom novej veci, resp. spoluvlastníkom. Žalobca pri začatí rekonštrukcie vedel, že spracováva cudziu vec v spoluvlastníctve žalovanej a jej rodinných príslušníkov a o vlastníctvo spracovávanej veci ani neprejavil relevantný záujem. Po rozdelení nehnuteľnosti žalobca vzhľadom na dohodu o rozdelení nehnuteľnosti vedel, že nehnuteľnosť je vo výlučnom vlastníctve žalovanej, len sa bez ďalšieho domnieval, že je aj jeho. Neobstoja argumenty, z ktorých má byť súdu zrejmé, že sama žalovaná považovala nehnuteľnosť za majetok patriaci do BSM, ako napr. dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá však nie je právne účinná. Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola uzavretá v snahe riešiť vec mimosúdnou cestou, pričom priamo z dohody vyplýva, že podiely oboch manželov k predmetnej nehnuteľnosti nie sú rovnaké, pretože žalobca sa mal stať spoluvlastníkom stavby na parc.č. XXXX/X X. v podiele 1/3. Účastníci síce podpísali v roku 2004 vyhlásenie pre kataster nehnuteľností, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, vklad v tomto smere sa však neuskutočnil. V roku 2008 si žalovaná dala žiadosť o zápis rodinného domu do jej výlučného vlastníctva. Otázka bezpodielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti je medzi účastníkmi sporná. V tejto otázke nemá jasno najmä žalobca, ktorého právna zástupkyňa na pojednávaní pred súdom pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva uviedla, že žalobca sa na rekonštrukcii nehnuteľnosti podieľal len investíciami a uplatňuje si v rámci vyporiadania BSM len investície. Následne sa však právny názor žalobcu zmenil a podal žalobu vo veci určenia, že nehnuteľnosť patrí do BSM. Na základe týchto okolností súd nemohol posúdiť, že by žalobca bol pri spracovaní veci dobromyseľný a mohol mu priznať spoluvlastníctvo k spracovávanej veci. Súd sa stotožnil aj s argumentáciou právneho zástupcu žalovanej, a pre prípad, že by musel rozhodnúť o bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti, zostáva otázkou vyplatenie žalovanej za jej podiel na nehnuteľnosti. Tu treba poznamenať, že žalovaná by bola taktiež bezpodielovou spoluvlastníčkou a súd by v tom prípade musel riešiť aj vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov /s výnimkou podielu na nehnuteľnosti, ktorý nadobudla pri rozdelení veci/, čo by bola prekážka už začatej veci. V zmysle judikatúry ZSR č. 29/1989 treba uviesť, že ak ide o prestavbu pôvodnej stavby a ak nebolo medzi vlastníkom a stavebníkom dohodnuté niečo iné, treba pri posudzovaní vlastníckeho vzťahu k takej nehnuteľnosti spravidla vychádzať z tohto, že to, čo pribudlo k pôvodnej stavbe patrí vlastníkovi tejto pôvodnej stavby. V dôsledku zhodnotenia pôvodnej stavby konanou prestavbou možno voči vlastníkovi pôvodnej stavby uplatňovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. O bezdôvodnom obohatení však v prípade bezpodielového spoluvlastníctva nemožno hovoriť. Na daný prípad nemožno aplikovať ustanovenie § 135b ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože právo domáhať sa žalobou vydania veci alebo navrátenia do predošlého stavu a z tohto titulu usporiadať vlastnícke vzťahy, môže len vlastník, teda žalovaná. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu znaleckým posudkom na určenie hodnoty nehnuteľnosti, ktorú vybudovali počas trvania manželstva účastníci, nakoľko riešenie finančných investícií do nehnuteľnosti bude predmetom konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na základe uvedených skutočností súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 332,43 € (6x úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 30.5.2011 - 57 €, písomné podanie na súd dňa 17.1.2012 - 58,69 €, pojednávanie dňa 8.2.2012 - 14,67 €, rokovanie s protistranou dňa 21.2.2012 - 39,13 €, pojednávanie dňa 20.6.2012 - 58,69 €, pojednávanie dňa 31.10.2012 - 58,69 € + paušál 1x 7,41 € a 5x 7,63 €). Súd nepriznal právnomu zástupcovi žalovanej odmenu za úkon, nahliadnutie do spisu dňa 1.6.2011, pretože v zmysle výkladu § 14 ods. 1 písm.a/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. nahliadnutie do spisu je zahrnuté do odmeny advokátovi, ktorá mu patrí za úkon prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom. Súd tiež nepriznal právnomu zástupcovi žalovanej odmenu za úkon, rokovanie s klientkou dňa 12.4.2012, vzhľadom na ustanovenie § 14 ods. 6 vyhlášky. Súd ďalej priznal právnomu zástupcovi žalovanej odmenu za úkon, účasť na pojednávaní dňa 8.2.2012, len vo výške 1/4iny 14,67 € s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 5 písm.b/ vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, a to do 15. dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí(§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.